

Frejddigt

Frem-ti-dens Land! Der-hen de sty-rer, de tu-sin-de Savn,

7 al-le de Suk-ke, som ej fin-der Favn, dan-ner sig Land-skab i

13 Sky-lag og Glød o-ver vor Nød,- sa-li-ge Sy-ner af,

19 hvad som skal gro op af vor Tro i Frem-ti-dens Land.

1. Fremtidens Land!
 Derhen de styrer, de tusinde Savn,
 alle de Sukke, som ej finder Favn,
 danner sig Landskab i Skylag og Glød
 over vor Nød, -
 salige Syner af, hvad som skal gro
 op af vor Tro
 i Fremtidens Land.

2. Fremtidens Land!
 Alt af vort Arbejd', som bliver til Gavn,
 vokser i Slægter, som glemte vort Navn,
 samles til andres og øger en Gang
 Forryngelsens Trang.
 Denne har Kraften, som bærer det ind,
 usvigelig ind
 i Fremtidens Land.

3. Fremtidens Land!
Taarer, som fældes ved det, som er slet,
Blod-Sved i Kampen for højere Ret
salver den Vilje, som sejrer til Slut.
Bli'r vi end brudt,
ondt kan det standse, godt kan det saa,
op skal det staa
i Fremtidens Land.
4. Fremtidens Land
dæmrer i Linjer og Farver og Kvad,
blinker som Solguld i det, som gør glad,
anes i Børnenes Øjne og ser
ned, naar du be'r.
Vinder vi Sejren, og Sejren er sund,
staar vi en Stund
i Fremtidens Land.
5. Fremtidens Land
sagtelig stiger; i Morgenens Glans
gløder vort Hjerte og skærpes vor Sans.
Vender vor Hjemstavn mod Opgangen hen,
vor Gerning med den, -
ser vi som Moses med luende Sind
i Dødsstunden ind
i Fremtidens Land!

Bjørnstjerne Bjørnson